

Loet is haar kamer aan het opruimen.
De zon schijnt door het raam naar binnen.
Wat is het warm, denkt ze.
Mama roept: 'Loet! Wat ben je aan het doen?'
'Niks mam,' zegt Loet.
'Heb je je kamer al opgeruimd?' vraagt mama.
'Ja!' roept Loet terug.
'En heb je op je blokfluit geoefend?'
'Ik weet niet waar die is!'
Loet verstopst snel haar blokfluit onder het bed.
'Loet, kom je naar beneden? Tante Toos komt zo.'
Loet zucht. 'Ik wil nog spelen!'
'Kom naar beneden,' roept mama nog een keer.
Loet denkt even na, maar roept dan zo hard ze kan:
'Nee! Ik blijf voor al-tijd op mijn kamer!
Loet moet niks!'

Loet gaat op haar bed liggen en pakt Jenny vast.
Jenny is haar allerliefste lieve lievelingsknuffel.
'Ik moet altijd zoveel van iedereen,' zegt Loet tegen Jenny.
'Van mama moet ik mijn kamer opruimen. Van papa moet ik op mijn blokfluit oefenen. Van juffie moet ik stilzitten. Ik moet en ik moet...'
Loet springt op.
'Ik wil niks meer moeten. Vanaf nu doe ik alleen nog wat ik zelf wil!'

'Jenny, kom!
We gaan hoepelen.
Nee, we gaan dansen in
de hoepel!' Loet lacht.

'Jenny! Ik weet het. Ik ga alles tegelijk doen!'

